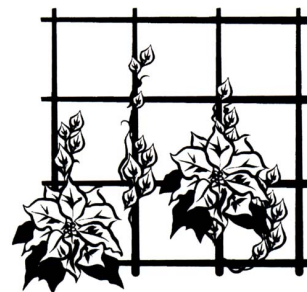

Advent 2. Vasárnapja C

*Sion népe, íme jön az Úr,
 hogy megmentse a nemzeteket,
 és hallani fogjátok dicsőséges szavát,
 szívetek örömére. (vö. Iz 30,19.30)*

Olvasmány

Báruk 5,1-9

Jeruzsálem, vedd le a gyász és az ínség ruháját, öltözzél annak a dicsőségnek díszébe, amelyet Isten ad neked mindörökre.

Öltsd fel Isten igazságának köntösét, s tedd fejedre az Örökkévaló dicsőségének koronáját, mert az Isten ismertté teszi fényességedet mindenütt az ég alatt.

Isten ezt a nevet adja neked örökre: "Igazságosság békéje", "Jámborság dicsősége".

Kelj fel, Jeruzsálem, állj a magaslatra, és tekints keletre! Nézd, miként gyűlnek egybe fiaid, napkelettől napnyugatig a Szent (Isten) szavára, és ujjonganak, mert Isten megemlékezett róluk.

Gyalog mentek el, ellenség hajtotta őket, de Isten mindnyájukat visszavezeti hozzád; olyan pompával hozzák majd őket, mint királyi sarjakat.

Mert elhatározta Isten, hogy alacsonnyá teszi a magas hegyeket és az örök bérceket. A föld színéig betölti a völgyeket, hogy bizton haladhasson Izrael Isten dicsősége alatt.

Az erdők és az illatos fák Isten parancsára mind árnyékot nyújtanak Izraelnek.

Isten vezeti majd népét örömben, dicsőségének fényében, s kíséretül adja nekik irgalmát és igazságosságát.

Szentlecke

Filippiekhez 1,4-6.8-11

Testvéreim! Mindig, minden imádságomban örömmel emlékezem meg mindnyájatokról, mert az első naptól mindmáig közösséget vállaltatok az evangéliummal. Ezért bízom benne, hogy aki megkezdte bennetek a jót, Krisztus Jézus napjára be is fejezi.

Isten a tanúm, mennyire vágyakozom mindnyájatok után Krisztus Jézus szeretetében. Könyörgök is azért, hogy szeretetetek egyre jobban gyarapodjon a helyes ismeretben és a teljes megértésben, hogy el tudjátok dönteni, mi a helyes. Akkor tiszták és feddhetetlenek lesztek Krisztus napjára, s bővelkedni fogtok az igaz élet gyümölcsében, amelyet Jézus Krisztus szerzett, Isten dicsőségére és tiszteletére.

Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik esztendejében történt: Poncius Pilátus volt Judea helytartója. Galileának Heródes volt a negyedes fejedelme, testvére, Fülöp meg Itureának és Trachonitisz tartományának, Lizániász pedig Abilinának volt a negyedes fejedelme, Annás és Kaifás főpapok idejében az Úr szózatot intézett Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

S ő bejárta a Jordán egész vidékét, hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára, ahogy meg van írva Izajás próféta beszédeinek könyvében: "A pusztába kiáltónak ez a szava:

Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit. A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el. Ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá, és minden ember meglátja az Isten üdvösségét."

Elmélkedés

Mindig a helyes találkozásról van szó: Istennel, másokkal, önmagammal. Az Istennel való találkozásban jelentős szerepet játszik az irgalom, bizalom és megtérés.

Az irgalom átütő erejű minden találkozásban és kapcsolatban. Az irgalmat Isten minden alkalommal megelőlegezi nekünk, de semmi esetre sem téveszthetjük össze a szánakozással. Amikor Isten irgalmat tanúsít irántunk, akkor ez nem jelent egyebet, mint azt, hogy feltétel nélkül szeret és elfogad minket, minden látszólagos ok ellenére, amely szeretetére méltatlanná tesz minket és amelyek emberi megfontolásunk szerint ellene mondanak. Isten szeret minket minden nyomorúságosságunk és méltatlanságunk, sőt ellenállásunk ellenére is, hogy megnyíljunk előtte. Isten irgalmasságának e vonásai arra hívnak minket, hogy megtérjünk, hogy teljes szívvel irgalmas szívéhez forduljunk, hogy megragadjon minket ereje és mindenféle szempontból megújuljunk találkozásukhoz. Akkor irgalmasak tudunk lenni önmagunkhoz, embertársainkhoz, igazságosan lépünk fel velük és önmagunkkal szemben és tudunk megbocsátani.

A megtérés tehát elsősorban azt is jelenti, hogy megtanulunk más módon hallgatni (testtel, lélekkel és szelemmel) Isten szavára.

Néhány apró lépés segíthet ebben:

- * Naponta többször hallgassunk befelé és ne tegyünk semmit.*
- * Tartsunk fenn minden nap bizonyos időt ima számára.*
- * Elalvás előtt gondoljuk végig a napunkat Istennel együtt. Érzékennyé tesz minket Isten vezetésének megtapasztalására a nap folyamán, a pozitív élményekben, de éppen a félresikerült találkozásokban is.*
- * Keljünk fel abban a tudatban, hogy Isten ajándékoz minden új napot és aludjunk el abban a tudatban, hogy a napot, úgy, ahogy van Isten irgalmára bízhatjuk, minden pozitív és negatív eredményével.*

A kis lépések abban segítenek minket, hogy teret adjunk Istennek a hozzánk vezető úton. Csak akkor mélyülhet el egyre jobban a Vele való kapcsolatunk, ha bizalommal elfogadjuk, amit ígér nekünk. Az adventi idő abban akar segíteni, hogy szívünkben újra hozzászokjunk a beszélgetéshez és találkozáshoz.